

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2017 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO FINANSÓW**

**Podsekretarz Stanu
Leszek Skiba**

FN5.700.17.2016

Pan
Łukasz Piebiak
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Sprawiedliwości

Szanowny Panie Ministrze,

w ramach analizy zgłoszonych uwag w trakcie uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych do poprawionego *projektu ustawy o dystrybucji ubezpieczeń (UC66) z dnia 22 marca 2017 r.* mającej na celu implementację do krajowego porządku prawnego przepisów *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 26/19)*, uprzejmie proszę o przedstawienie opinii w zakresie ustanowienia zawodu brokera ubezpieczeniowego, prawa do posiadania przez brokerów samorządu zawodowego oraz potrzeby regulacji ustawowej umowy brokerskiej.

I. Zgodnie z pismem z dnia 6 kwietnia 2017 r. Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych oraz Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych (pismo w załączeniu) przedstawili stanowisko w zakresie ograniczania formy w jakiej broker może wykonywać działalność brokerską:

„Przede wszystkim pragniemy podtrzymać i z całą mocą podkreślić znaczenie kwestii dotyczących organizacji wykonywania czynności brokerskich poprzez właściwe uregulowanie form wykonywania zawodu brokera oraz prawa do posiadania samorządu zawodowego. Akceptacja faktu, że broker jest zawodem zaufania publicznego i powinien jako taki być zrzeszony w obligatoryjnym samorządzie zawodowym ma niewątpliwy wpływ nie tylko na samych brokerów, lecz przede wszystkim na funkcjonowanie całego rynku ubezpieczeń, w tym przede wszystkim efektywną ochronę praw konsumentów usług ubezpieczeniowych. Ponadto, zwracamy uwagę na niczym nie uzasadnioną nierówność pomiędzy formami wykonywania działalności przez agentów a formami, w których brokerzy mogą wykonywać czynności brokerskie. Umożliwienie agentom organizowanie działalności w formie spółek nie

posiadających osobowości prawnej i odebranie takiego prawa brokerom jest w naszej ocenie sprzeczne z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa, a także z zasadą level playing field, będącą jedną z głównych założeń dyrektywy”.

Szczegółowe stanowisko zostało przedstawione do pierwszej wersji projektu ustawy o dystrybucji ubezpieczeń pismem Stowarzyszenia Polskich Brokerów z dnia 4 stycznia 2017 r. (pismo w załączeniu z zaznaczonym właściwym fragmentem).

Odnosząc się do przedstawionego powyżej problemu i wątpliwości w zakresie formy w jakiej broker ubezpieczeniowy może wykonywać działalność oraz obowiązujących regulacji prawnych należy wskazać, że zgodnie z art. 4 pkt 5 projektu ustawy o dystrybucji ubezpieczeń brokerem ubezpieczeniowym jest osoba fizyczna albo osoba prawna (...). Powyższe oznacza, że działalność brokerską można prowadzić w jednej z następujących form: osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz spółka akcyjna.

W art. 88 Kodeksu spółek handlowych, określono zawody które mogą być partnerami w spółce partnerskiej, wśród nich wymieniony jest broker ubezpieczeniowy. Zgodnie z art. 86 § 1 Kodeksu spółek handlowych spółką partnerską jest spółka osobowa, utworzona przez wspólników (partnerów) w celu wykonywania wolnego zawodu w spółce prowadzącej przedsiębiorstwo pod własną firmą. Spółka partnerska należy do jednostek nieposiadających osobowości prawnej. Mając na względzie powyższe, należy wskazać, że literalne brzmienie przepisów projektu ustawy o dystrybucji ubezpieczeń wykluczałoby przyjęcie, aby działalność brokerska mogła być wykonywana w formie jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Za powyższym przemawia również fakt, że wykonanie zawodu jest przypisane osobom fizycznym natomiast regulacja ustawowa wskazuje również na inne formy organizacyjno-prawne wykonywania działalności brokerskiej.

W przypadku rozszerzenia katalogu wykonywania działalności brokerskiej, o inne formy, w tym o spółkę partnerską pojawia się również szereg wątpliwości o charakterze systemowym. Przede wszystkim należy wskazać, że spółka partnerska nie otrzymuje od organu nadzoru (Komisji Nadzoru Finansowego) zezwolenia na wykonywanie działalności oraz Komisja Nadzoru Finansowego nie sprawuje nad nią nadzoru. Stąd pojawia się problem sprawowania kontroli nad należytych wykonaniem zawodu brokera oraz nad przestrzeganiem przez brokerów obowiązujących przepisów prawa.

W przypadku wolnych zawodów lub tzw. zawodów zaufania publicznego można utworzyć samorządy, reprezentujące osoby wykonujące te zawody i sprawujące pieczę nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony (art. 17 ust. 1 Konstytucji RP). Wydaje się jednak, że w porównaniu do zadań Komisji Nadzoru Finansowego, która sprawuje nadzór nad całym sektorem ubezpieczeniowym uprawnienia samorządu zawodowego mogłyby być niewystraszające w zakresie sprawowania właściwego nadzoru i kontroli nad działalnością brokerów ubezpieczeniowych. Należy bowiem wskazać, że w obecnym stanie prawnym Komisji Nadzoru Finansowego może m. in. w drodze decyzji cofnąć zezwolenie na wykonywanie działalności brokerskiej, jeżeli broker ubezpieczeniowy wykonuje działalność z naruszeniem przepisów prawa lub w rażący sposób narusza interesy zleceniodawcy. Komisja Nadzoru Finansowego może nadać decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymaga tego interes społeczny lub ważny interes ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia. Komisja Nadzoru Finansowego posiada również uprawnienia do przeprowadzania kontroli działalności i stanu majątkowego podmiotów wykonujących działalność brokerską, w zakresie tej działalności.

II. Zgodnie z pismem z dnia 6 kwietnia 2017 r Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych oraz Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych przedstawili stanowisko w zakresie braku regulacji prawnej umowy brokerskiej:

„Jednocześnie nadal podtrzymujemy wniosek o potrzebie regulacji umowy brokerskiej - uwaga zgłaszana przy pierwszych konsultacjach. Obecne regulacje prawne dotyczące pośrednictwa ubezpieczeniowego w tym także diskutowany projekt IDD nie zawierają przepisów normujących umowę brokerską. Nadmieniamy, że umowa agencyjna jest szczegółowo uregulowana w przepisach. Umowa brokerska w aktualnym stanie prawnym jest umową nienazwaną co powoduje, że wszelkie spory sądowe dotyczące umów są bardzo skomplikowane, powstają nieprawidłowości na rynku brokerskim, nie sprawdza się też samoregulacja tej kwestii. Na negatywne skutki braku regulacji prawnej umowy brokerskiej wskazuje się też w doktrynie i postuluje się uregulowanie tej umowy. Uzasadnienie powyższego przekazaliśmy w czasie pierwszych konsultacji”.

Szczegółowe stanowisko zostało przedstawione do pierwszej wersji projektu ustawy o dystrybucji ubezpieczeń pismem Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych

z dnia 4 stycznia 2017 r., sygn.. L. Dz. 4/2017 (pismo w załączeniu z zaznaczonym właściwym fragmentem).

Projekt ustawy wraz ze zgłoszonymi uwagami jest dostępny na stronie Rządowego Centrum Legislacji: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12292805/katalog/12396267#12396267>.

Z uwagi na konieczność pilnego procedowania przedmiotowego projektu ustawy, uprzejmie proszę o przedstawienie Państwa stanowiska w terminie **do dnia 5 maja 2017 r.**

Z poważaniem,
PODSEKRETARZ STANU
Leszek Skiba
Leszek Skiba

Załączniki:

1. Pismo Stowarzyszenia Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych oraz Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych z dnia 6 kwietnia 2017 r.
2. Pismo Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych z dnia 4 stycznia 2017 r., sygn. L. Dz. 4/2017.
3. Pismo Stowarzyszenia Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych oraz Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych z dnia 4 stycznia 2017 r.